

INDLEDNING.

"Kejseren" har udskrevet valg. Nogle kristne kirker eller trossamfund mener, at kristne mennesker skal skille sig ud fra samfundet og leve efter deres egne bibelske normer og derfor ikke smudse sig til med samfundets ukristelige styring. Jeg har ladet mig fortælle, at netop sådant et trossamfund findes her i Hvidovre. Denne specielle holdning til samfundet, bygger på, at Jesus et sted i Mattæusevangeliet siger til disciplene, *"I er ikke af denne verden"*. Derfor deltager de ikke i valg og bliver også ofte militærnægtere. Andre kristne tager det samfundsmæssige ansvar på sig og danner særlige kristelige partier.

Teksterne til i dag fortæller os, at vi skal have et fornuftigt forhold til myndighederne. Vi skal tage del og ansvar og leve i det omgivende samfund som kristne mennesker med samvittighed og engagement – og vi skal rette os efter myndighederne, som Gud har sat over os. Så når *"kejseren"* har udskrevet valg, må vi høre og stemme.

Nu bliver der jo skældt en del ud på politiske præster. Jeg har intet tilhørsforhold til noget parti og er vel lige så meget i vildrede med, hvor mit kryds skal stå, som rigtig mange andre. I dag skal der prædikes over tekster, som er fastlagt for flere hundrede år siden, og som pudsigt nok falder sammen med, at der er valg på tirsdag.

EVANGELIETEKSTEN.

I evangelieteksten i dag står vi foran Jesus og hører de fromme krakilere fra to forskellige partier nemlig farisæerne og herodianerne teste Ham for at se, om de kan fange Ham i illoyalitet over for Templet og troen ELLER fange Ham i at gøre oprør imod romerne og deres kejser. Hvor står Jesus egentlig? **Det** vil de gerne vide.

GUDS

Jesus vil med sine tydelige ord og sin pragtfulde symbolske handling med mønten fortælle os, at vi skal kunne skille skidt og snot for sig, men vi skal også huske, at et spørgsmål ofte belyser to sider af samme sag.

Mønten med kejserens billede bruger Jesus til at illustrere, at billedet på mønten, gør den til kejserens ejendom, vi er skabt i Guds billede så hvis ejendom er vi? *"Giv Gud, hvad Guds er."*

Giv Gud din tro og din grundlæggende tillid. Giv Ham dit hjerte. Giv Ham en plads i din bevidsthed, når du passer dit job, dine relationer og dit netværk, når du opdrager dine børn med væsentlige livsværdier eller vælger, hvad din fritid eller dit otium skal bruges til.

Giv Gud indflydelse på alle de bløde værdier og på det, som lægger fundamentet i dit og din families liv. Giv Gud, som skabte dig, æren for, at du er til og kan en masse med din krop, dine evner, dit intellekt og frem for alt med din kærlighed.

KEJSERENS

Så kan du uden samvittighedskvaler kigge på mønten og *"give kejseren, hvad kejserens er"*. Vi lever i et demokrati, og derfor skal *"kejseren"* forstås symbolsk. Du og jeg er med til at vælge den næste bykejser, og det er et stort ansvar.

Der bliver ikke revolution i Hvidovre, vel knap nok systemskifte - men vi bestemmer i fællesskab, hvilken vej vi kommer til at gå, hvilke værdier vi ønsker at se præge vores hverdag her lokalt de valg vi tager udspringer af de værdier vi hver især har, som påvirker vores beslutninger. Der er kristne mennesker i alle partier, men Jesus stiller altså ikke selv op i år.

Så vi må bruge både hovedet og hjertet. Sommetider bruger jeg den målestok for mine handlinger, at jeg tænker: *"Hvad ville Jesus have gjort?"* – Ikke sådan, at jeg laver Ham om til en kopi af mig og mine synspunkter, men jeg prøver at forholde mig til Hans ord og handlinger og se, hvad der ville ligge i oplagt forlængelse af dét, Han stod for dengang, og så prøve at følge den linje i dag.

JESU LIV.

Alt, hvad Jesus gjorde, var rensat for egoistiske, manipulerende motiver, alt hvad Han sagde, var beregnet på at vejlede og give håb og tro, Han ville ikke fordømme og straffe, men tilgive og sætte fri.

Jesu virke var - med det sidste nye hit-ord i dansk sprog - INKLUSION. Han ville inkludere det enkelte menneske i fællesskabet og lade den enkelte mand eller kvinde vide, at de var omfattet af Guds kærlighed. Hans ord vil sige det samme til os i dag.

Jesus ser det enkelte menneske uanset om det sidder i en stor dyr villa og slås med sine lån eller sidder på plejehjem, og uafbrudt kalder på hjælp fra personalet, eller sidder på skolebænken og sveder over dagens matematik. Han ser os i dag, som Han så menneskers tanker og spekulationer dengang – Han så også de åndelige og politiske fælder, som Hans ondsksfulde modstandere satte.

Han så de syges smerter og ødelagte liv og helbredte dem. Han så forældresorgen så afgrundsdyb, at Han måtte opvække nogle af de døde børn og unge og give dem tilbage til deres forældre. Han tog sig respektfuldt af udstødte kvinder og gav dem oprejsning og en ny plads. Han var der bare og Han var Guds søn – Han gjorde verdens største forskel – og det gør Han stadig.

Men netop derfor stillede Han ikke op til valg!

Hverken for farisæerne eller herodianerne eller sadukæerne eller makkabæerne, de 4 partier i Jesu samtid, som havde pladser i Synhedrin, det jødiske råd. Der var mange, som håbede, Han ville stille op til politisk aktion fx disciplen Judas. Folk ville have valgt Ham til oprørsleder imod romerne, hvis Han stillede op, men Jesus ville ikke engagere sig i de politiske forhold. Han ville være der for mennesker i det nære ... ikke politisk i en frihedskamp.

EVANGELISK FRIHED.

Den frihed folket trængte til var måske nok på et overfladisk plan frihed fra romerne, men Jesus kom ikke med den slags frihed. Den frihed Jesus ville give mennesker, var af en anden substans. Det var en åndelig frihed. En frihed fra det onde, som vi beder om i fadervor.

Det var en frihed fra SATANS MAGT ikke STATENS MAGT, en frihed fra religiøse spændetrøjer en frihed til at leve af tro, så mennesker kan løftes og bæres af Helligånden i deres liv.

Jesus vidste godt, at alle mennesker dengang som nu er bundet af deres ego, af deres skyld over for andre, af deres skamfølelse, når de ikke synes, de er gode nok. Han vidste, at selv dem, som troede sig frommest af alle, dem, som testede Ham med spørgsmålet om skat til kejseren, også var bundne. De var bundet af religiøse læresætninger og regler og af selvretfærdighed - også **de** burde virkelig ønske sig den frihed, Jesus havde at give.

Meget få mennesker forstod, hvad Jesus egentlig ville, hvad Han virkelig stod for, og hvad den evangeliske frihed gik ud på. Når vi bliver sat frie FRA noget, bliver vi samtidig frie TIL noget andet. Vi bliver sat frie til i et liv i Kristus, et liv i tillid til, at troen er nok til, at vi bliver frelst.

Et kristent menneskes frihed er frihed til at være et godt medmenneske uden, at der kalkuleres med bagtanker, eller hvad man vil opnå på den lange bane. Vi er frie, fordi vi ikke længere skal sætte al vores krudt ind på at fortjene vores frelse, den har vi fået af tro alene.

Derfor er vi nu frie til at følge i de fodspor Jesus satte i verden, og bruge vores energi på at være der for andre med et nærvær, som er til at tage og føle på, og som forpligter os direkte i forhold til hinanden, til den enkelte.

Det vil sige, at når *"vi skal give Gud, hvad Guds er"*, er det ikke noget vi giver for at få frelse til gengæld. Vi giver af os selv ud af et frihedens overskud. Vi lægger vore hjerter frem for Gud og tjener Ham og vor næste i hverdagen her og nu.

Og når *"vi giver kejseren hvad kejserens er"*, tager vi vort ansvar for samfundet på os, så vores samvittighed driver os i de spørgsmål, hvor vi skal forholde os til magter og myndigheder, til samfundets ledelse og fremtid også i de lokale, nære forhold.

AFSLUTNING.

Jesus mener dermed, at intet *"kejsersligt"* intet samfundsmæssigt, verdsligt kan true vores tro og vores gudsforhold. Tag dog og skil skidt og snot for sig, selv om tro og liv hænger sammen.

Nogen **lever**, som om de ikke har nogen **tro** på noget, der er større end dem selv, og andre **tror** så vildt meget ud ad til, så det ser ud som om, de ikke har **et helt almindeligt liv**. Altså det de unge mener, når de meget direkte siger til forældre, lærere eller andre dødkedelige personer, som altid blander sig i deres interesser og gøremål: *"Så få dig dog et liv, mand!!!"*

Det er ikke spor svært *"at give kejseren, hvad kejserens er"*: Sæt et kryds, når der kaldes på det. Betal din skat, så du bidrager til fællesskabet.

Det er nok i virkeligheden sværere at give Gud, hvad der rettelig tilkommer Ham. Vi kunne begynde med at give Ham vores **tak** for liv og glæde, tak for dejlige børn og børnebørn og den kærlighed, de fødes ud af, dernæst kunne vi kigge på vore materielle goder, vores velfærd, vores praktiske eller intellektuelle evner og sige tak for det. Vi kunne give noget tid til kirkens arbejde, som dem der har slidt med bazaren. Vi kunne give penge til dagens indsamling.

Vi kunne give Gud vores nærvær i bøn og meditation, når vi alligevel sidder i venteværelset hos tandlægen, lægen, sagsbehandleren, frisøren eller hvor vi nu har det lille frie rum til os selv. Og frem for alt kunne vi gi Ham den del af vores liv, hvor al vores smerte, utryghed og sorg sidder, for at opdage - at får Gud, hvad der er Hans - velsigner Han os dag for dag og sætte os frie til livet i Jesus Kristus.

Lov tak og evig ære
være dig Fader, Søn og Helligånd
Du som var, er og bliver
èn sand treenig Gud
højlovet fra første begyndelse
nu og i al evighed.

Amen.